

налъ да те уча. Като знаешъ да четешъ тъй хубаво, трѣбва да почнешъ вече да учишъ децата. Даскалъ трѣбва да станешъ, даскалъ.

И старецътъ просълзенъ прегърна малкия си съпътникъ.

Това бѣше презъ 1847 година.

На пролѣтъ малкиятъ Киро стана учителъ въ село Коевци.

Цѣли 28 години той учи децата изъ Търновско.

А когато дойде пролѣтъта на 1876 година и избухна великото Априлско въстание, даскалъ Киро, или както го наричаха тогава всички Бачо Киро, застана на чело на бѣлочерковската въстаническа чета и геройски загина за свободата на нашия народъ.

Змей Горанинъ